

فهم جنگ اسرائیل و حماس

جورج فریدمن
استراتژیست

برای درک هدف حماس از حمله هفتم اکتبر، درک اینکه چرا حماس در ۷ اکتبر به اسرائیل حمله کرد، مهم است و آن هدف چیزی نیست جز ایجاد یک کشور فلسطینی. حماس می‌دانست که این حمله استراتژی امنیت ملی اسرائیل را تغییر خواهد داد، اما احتمالاً معتقد بود که تضعیف ائتلافی متشکل از کشورهای عربی مانند امارات متحده عربی و عربستان سعودی که قصد عادی‌سازی اسرائیل را دارند، ارزش این خطر را دارد. سخت است که باور کنیم حماس می‌توانست این حمله را بدون اطلاع اسرائیل انجام دهد، بنابراین احتمالاً اسرائیل متوجه حمله شده و فکر کرده هدفی که حماس به دنبال تحقق آن است، هدفی غیرممکن است. به یک معنا، اسرائیل درست فکر می‌کرد. هیچ کشور یا جنبش عربی یا اسلامی آمادگی ائتلاف نظامی با حماس را نداشت. حماس فکر می‌کرد که هر چند حمله مستقیم و ترکیبی به اسرائیل موفق نخواهد بود، اما همچنان می‌تواند اسرائیل را در موقعیتی غیرقابل دفاع قرار دهد. ما اکنون می‌دانیم که این خط فکری حماس بود زیرا حماس واقعاً به اسرائیل حمله کرد و با انجام این کار، آن را از سایر متحان بالقوه منزوی کرد. این تصمیم نشان می‌دهد که ۷ اکتبر پیچیده‌تر و تا حدی موفق‌تر از آن چیزی بود که در ابتدا تصور می‌شد. این حمله اطلاعات اسرائیل را غافلگیر کرد. اسرائیل نتوانست هدف حماس را درک کند. ۷ اکتبر نه برای شکستن ارتش اسرائیل، بلکه برای ایجاد شرایطی طراحی شد که در آن اسرائیل نه می‌تواند از جنگ بگریزد و نه نیروی تعیین کننده‌ای را در جنگ دارد، زیرا نمی‌خواهد جان گروگان‌هایی را که حماس در اختیار دارد، به خطر بیندازد. هدف حماس از گروگانگیری این بود که اسرائیل را به ورطه شام و ناتوانی بکشاند و نیز شک را در سازمان اطلاعات اسرائیل بپاشد. این احتمال وجود دارد که حماس انتظار داشت سایر نیروهای عربی، به‌ویژه حزب‌الله، به این جنگ بیبوندند. وقتی این اتفاق نیفتاد، حماس به سمت طرح جایگزین رفت. حماس می‌خواست اسرائیل را وادار کند تا روی هدفی متمرکز کند که ارزش تعیین کننده‌ای نداشت اما حمله به آن هم ضروری بود و اسرائیل را وادار به تحمل هزینه‌های سیاسی می‌کرد. بنابراین حماس نیروهای خود را در شمال غزه فعال کرد. با حل نشدن مسئله گروگان‌ها، یک حمله گسترده در شمال غزه به این معنی بود که حماس به جای تضعیف شدن، حضور خود را گسترش خواهد داد. جنگ‌ها امور سیاسی هستند و کابینه اسرائیل مجبور بود برای آرام کردن اوضاع و تسکین وضعیت خصوصاً فزاینده افکار عمومی با دولت، تصمیم به حمله هوایی به غزه بگیرد. اسرائیل امیدوار بود که حملات هوایی و عملیات ویژه، حماس را در هم بشکنند. اما حماس در جنگ شهری در زمین خود بود و بنابراین دست برتر را داشت. من گمان می‌کنم حماس می‌دانست که واکنش گسترده اسرائیل در شمال غزه که توجه جهان را به تلفات فلسطینی جلب کرد، می‌تواند فشار کافی بر اسرائیل در تحمیل نتیجه مطلوب برای حماس وارد کند. اسرائیل با اشاره به گروگان‌هایی که حماس به گروگان گرفته، سعی در مقابله با این روایت داشت، اما کمپین‌های روابط عمومی اسرائیل تا به اینجا ضعیف بوده است. اسرائیل اکنون درگیر جنگی در شمال غزه آن هم با کابینه یک‌دنده‌ای است که عقب‌نشینی استراتژیک را نمی‌پذیرد و اکوسیستم رسانه‌ای جهان هم که از رویکردش انتقاد می‌کند، رسانه‌ها را ابتدا حماس را مسئول جنگی می‌دانستند، حالا اسرائیل را مسئول جنگ می‌دانند. در این مرحله، گزینه‌های نظامی اسرائیل به لطف تغییر افکار عمومی در مهم‌ترین متحدش، ایالات متحده، محدود شده است. شخصی پرسید: از نظر تو، افکار عمومی به اندازه چند لشکر مسلح می‌آورد؟ پاسخ این است که هیچ! اما همین افکار عمومی می‌تواند جهان را شکل دهد و بنابراین برای کشور کوچکی مانند اسرائیل حیاتی است. وقتی به همه اینها نگاه می‌کنم، فکر می‌کنم که حماس به‌طور تصادفی به ساختار سیاسی و نظامی اسرائیل ضربه زد و اسرائیل هنوز متوجه نشده است که انواع مختلفی از جنگ وجود دارد که در هر یک از آنها ممکن است جداگانه شکست بخورد. همچنین به نظر من اسرائیل یک اشتباه اساسی مرتکب شده است. ارتش اسرائیل، در عین حال که توانمند و از نظر فناوری قوی است، مردم اسرائیل را متقاعد کرده که قدرتمندتر از چیزی است که در واقع هست. فن‌آوری خوب است، اما جنگ‌ها باید توسط رهبران زیرک و هوشمندی هدایت شوند که در عین اینکه قدرت خود را دست‌کم نمی‌گیرند ذهن دشمن را هم دست‌کم نمی‌گیرند. این، یک درس مهم برای همه ما است.

باید مقابل پوتین با یستیم

بخش‌هایی از سخنرانی سالانه جو بایدن در کنگره آمریکا

هدف من امشب این است که هم این کنگره را بیدار کنم و هم به مردم آمریکا هشدار دهم که در شرایط عادی به سر نمی‌بریم. از زمان پرزیدنت لینکلن و جنگ داخلی، آزادی و دموکراسی در اینجا در داخل کشور هیچ وقت مانند امروز مورد حمله قرار نگرفته است. چیزی که شرایط ما را خاص می‌کند این است که آزادی و دموکراسی، هم در داخل و هم در خارج از کشور، همزمان مورد حمله قرار می‌گیرند. در خارج از کشور، پوتین روسیه در حال پیشروی است، به اوکرین حمله می‌کند و هر ج و مرج را در سراسر اروپا و فراتر از آن ایجاد می‌کند. اگر کسی در این اتاق فکر می‌کند که پوتین به اوکرین بسنده می‌کند، به شما اطمینان می‌دهم که این طور نخواهد بود. اما اگر ما در کنار اوکرین بایستیم و تسلیحات لازم را برای دفاع از خود فراهم کنیم، اوکرین می‌تواند پوتین را متوقف کند. این تمام چیزی است که اوکرین می‌خواهد. آنها سرباز آمریکایی نمی‌خواهند. در واقع هیچ سرباز آمریکایی در حال جنگ در اوکرین نیست و من مصمم هستم که وضعیت را به همین شکل حفظ کنم. اما اکنون کمک به اوکرین توسط کسانی که می‌خواهند ما از رهبری خود در جهان دور شویم، مسدود شده است. از زمانی که رونالد ریگان، با صدای بلند گفت: «آقای گورباچف، این دیوار را خراب کن.» خیلی نگذشته است. اما اکنون، سلف من، رئیس‌جمهور سابق جمهوری خواه، به پوتین می‌گوید: «هر کاری می‌خواهی بکن.» این حرف خطرناک و غیرقابل قبول است.

آمریکایی از اعضای مؤسس ناتو است. امروز، ما ناتورا قوی‌تر از همیشه کرده‌ایم. من این را به کنگره می‌گویم؛ ما باید در مقابل پوتین

کنترل
سیاستمدار

مشاغل آمریکایی، ما محصولات آمریکایی را صادر می‌کنیم و مشاغل آمریکایی ایجاد می‌کنیم.

در نوامبر، تیم من مذاکرات جدی را با یک گروه سناتورهای دوحزبی آغاز کرد. نتیجه، یک لایحه دوحزبی با سخت‌ترین اصلاحات امنیتی مرزی بود که تا به حال دیده‌ایم. این توافق دوحزبی ۱۵۰۰ مامور و افسر امنیتی مرزی دیگر را استخدام می‌کند. ۱۰۰ قاضی مهاجرت دیگر برای کمک به رسیدگی به حجم ۲ میلیون پرونده به کار می‌گیرد و ۴۳۰۰ افسر پناهندگی بیشتر و سیاست‌های جدید را به خدمت می‌گیرد تا بتوانند پرونده‌ها را به جای ۶ سال در ۶ ماه حل کنند. این لایحه جان انسان‌ها را نجات می‌دهد و به مرزها نظم می‌بخشد. اتحادیه مرزبانی این لایحه را تایید کرد. اتاق بازرگانی این لایحه را تایید کرد. اما متأسفانه بازی‌های سیاسی تاکنون آن را از مسیر خارج کرده است. به من گفته شده که سلف من با جمهوری خواهان در کنگره تماس گرفت و از آنها خواست که این لایحه را تصویب نکنند. او احساس می‌کند که این یک پیروزی سیاسی برای من و یک باخت سیاسی برای او خواهد بود. این مسئله مربوط به او یا من نیست. این یک کارت برنده برای آمریکا خواهد بود! دوستان جمهوری خواه من، شما باید برای مردم آمریکا این لایحه را انجام دهید.

من می‌دانم که پنج ماه گذشته برای بسیاری از مردم، برای مردم اسرائیل، مردم فلسطین و بسیاری از مردم اینجا در آمریکا در سراسر بوده است. اینجا در اتاق، امشب خانواده‌های آمریکایی هستند که عزیزان‌شان هنوز در بازداشت حماس هستند. به همه خانواده‌ها قول می‌دهم که تا عزیزان‌شان را به خانه نیاوریم، آرام نخواهیم گرفت. اسرائیل حق دارد به دنبال حماس برود. حماس می‌تواند امروز با آزاد کردن گروگان‌ها، کنار گذاشتن سلاح‌ها و تسلیم مسئولین ۷ اکتبر به این درگیری پایان دهد. اما اسرائیل همچنان مسئولیتی اساسی برای حفاظت از غیرنظامیان بی‌گناه در غزه دارد. این جنگ نسبت به مجموع جنگ‌های قبلی در غزه تلفات بیشتری را بر غیرنظامیان بی‌گناه وارد کرده است. بیش از ۳۰۰۰ فلسطینی کشته شده‌اند. اکثر آنها عضو حماس

بایستیم. لایحه امنیت ملی دوحزبی را برای من تصویب کنید. تاریخ نظاره‌گر است. اگر ایالات متحده اکنون با پس بکشد، اوکرین را در معرض خطر قرار خواهد داد. پیام من به پوتین ساده است. ما با پس نمی‌کشیم. ما سر فرود نمی‌آوریم.

تاریخ در حال تماشا است. درست مانند تاریخ که سه سال پیش در ۶ ژانویه تماشا کرد. شورشیان به همین کنگره یورش بردند و خنجر بر گلو دموکراسی آمریکا گذاشتند. بسیاری از شما در آن روزهای تاریک اینجا بودید. همه ما به چشم خود دیدیم که این شورشیان وطن‌پرست نیستند. آنها آمده بودند تا جلوی انتقال مسالمت‌آمیز قدرت را بگیرند و خواست مردم را زیر پا بگذارند. سلف من و برخی از شما در اینجا به دنبال دفن حقایق ۶ ژانویه هستید. من این کار را نمی‌کنم؛ زمان، زمان گفتن حقیقت و دفن دروغ‌هاست. شما نمی‌توانید کشور خود را تنها زمانی دوست داشته باشید که برنده می‌شوید. به انتخابات آزاد و عادلانه احترام بگذارید! بازگرداندن نهادهایمان! و شفاف‌سازی کنید؛ خشونت سیاسی مطلقاً جای در آمریکا ندارد!

من اقتصادی را به ارث بردم که در لبه پرتگاه بود. الان اقتصاد ما مورد غیبه جهانیان است! ۱۵۱ میلیون شغل جدید فقط در سه سال ایجاد شد. این یک رکورد است! نرخ بیکاری به پایین‌ترین حد در ۵۰ سال اخیر رسیده است. امروزه افراد بیشتری نسبت به گذشته بیمه درمانی دارند. دستمزدها بالا می‌رود و تورم کم می‌شود! تورم از ۹ درصد به ۳ درصد کاهش یافته است؛ کمترین تورم در جهان! و اکنون به جای واردات محصولات خارجی و صادرات

را بگو! بایدن در این لحظه مجبور شد سخنان خود را قطع کند و یک سنجاق سینه که نام این پرستار روی آن نوشته شده بود، بلند کرد. بایدن در مورد قاتل این پرستار از عبارت «غیرقانونی» استفاده کرد که نشان‌دهنده وضعیت مهاجرت او بود و باعث انتقادهایی در بین رسانه‌های لیبرال شد.

بایدن نگرانی‌ها درباره سن خود را از میان برد و نیرومند ظاهر شد

در حال حاضر، پریشاد هادر مود سن و آمادگی جسمانی بایدن برای دور دوم ریاست‌جمهوری به یکی از پس‌زمینه‌های اصلی کمپین

اجتماعی و مهاجرت - در هنگام سخنرانی به وضوح به بایدن انرژی می‌داد. به نظر می‌رسید بایدن از روی عمد زمانی را برای بگویمگو با جمهوری خواهان در سخنرانی خود گنجانده بود که به‌طور حتم نمایش برجسته‌ای از او ارائه می‌کرد. البته بایدن در لحظاتی نشان داد که مایل به تعامل با جمهوری خواهان است اما در عین حال برخی استدلال‌های آنها را رد کرده و با آنها مخالفت ورزید. مارجوری تیلور گرین، نماینده مجلس نمایندگان ویکی از طرفداران ترامپ با لیبسی منقش به عبارت «اسمش را بگو» در اشاره به قتل یک دانشجوی پرستاری توسط یک مهاجر در جلسه شرکت کرده بود و زمانی که بایدن در مورد مرگ این پرستار صحبت می‌کرد، فریاد زد «اسمش

اگرچه بایدن در طول سخنان خود، نام سلف خود را بر زبان تردیدی وجود ندارد که ترامپ بخش محوری سخنرانی سالانه بایدن بود و همین مسئله باعث شد که سخنرانی روز پنجشنبه به یک سخنرانی سالانه بارنگ و بویی سیاسی تبدیل شود.

این مسئله منعکس کننده شرایط سیاسی خاصی است که بایدن در آن قرار دارد؛ شرایطی که در آن، هنجارهای سیاسی دهه‌های گذشته - همان‌هایی که بایدن آشکارا به آن‌ها معتقد است - عمدتاً کنار گذاشته شده است. بایدن در سخنرانی اش ضربات متعددی به ترامپ وارد کرد. او در سخنرانی اش، ۱۳ بار از عبارت «سلف من» استفاده کرد. این یکی از مزیت‌های در قدرت بودن است. او در همان ابتدای سخنرانی خود عبارت «سلف من» را بر زبان آورد و از رئیس‌جمهور سابق به دلیل اظهاراتش در مورد تشویق روسیه برای حمله به اعضای ناتو انتقاد کرد. مدت کوتاهی پس از آن، او از دروغ‌های انتخاباتی پس از انتخابات ۲۰۲۰ به عنوان «بزرگترین تهدید برای دموکراسی» از زمان جنگ داخلی آمریکا سخن به میان آورد. در ادامه سخنرانی الگوی خود را شکل داد و رئیس‌جمهوری آمریکا به مسائلی نظیر قانون سقط جنین، مهاجرت، مالیات و موارد دیگر اشاره کرد و بارها و بارها ترامپ را در خصوص هر یک از این موضوعات مورد حمله قرار داد و دموکرات‌های حاضر در کنگره نیز مدام تشویقش کردند. این رویه سخنرانی نشانه واضحی بود که نشان می‌داد بایدن نگاهش را به مبارزات انتخاباتی آینده دوخته است. حتی زمانی که بایدن تلاش می‌کرد تا دستاوردهای خود را به رخ بکشد، بارها و بارها تاکید می‌کرد که در صورت بازگشت ترامپ به قدرت، چه اتفاقات بدی ممکن است رخ دهد.

بایدن به ترامپ حمله کرد

اگر چه بایدن در طول سخنان خود، نام سلف خود را بر زبان نیآورد، اما تردیدی وجود ندارد که ترامپ بخش محوری سخنرانی سالانه بایدن بود و همین مسئله باعث شد که سخنرانی روز پنجشنبه به یک سخنرانی سالانه بارنگ و بویی سیاسی تبدیل شود. این مسئله منعکس کننده شرایط سیاسی خاصی است که بایدن در آن قرار دارد؛ شرایطی که در آن، هنجارهای سیاسی دهه‌های گذشته - همان‌هایی که بایدن آشکارا به آن‌ها معتقد است - عمدتاً کنار گذاشته شده است. بایدن در سخنرانی اش ضربات متعددی به ترامپ وارد کرد. او در سخنرانی اش، ۱۳ بار از عبارت «سلف من» استفاده کرد. این یکی از مزیت‌های در قدرت بودن است. او در همان ابتدای سخنرانی خود عبارت «سلف من» را بر زبان آورد و از رئیس‌جمهور سابق به دلیل اظهاراتش در مورد تشویق روسیه برای حمله به اعضای ناتو انتقاد کرد. مدت کوتاهی پس از آن، او از دروغ‌های انتخاباتی پس از انتخابات ۲۰۲۰ به عنوان «بزرگترین تهدید برای دموکراسی» از زمان جنگ داخلی آمریکا سخن به میان آورد. در ادامه سخنرانی الگوی خود را شکل داد و رئیس‌جمهوری آمریکا به مسائلی نظیر قانون سقط جنین، مهاجرت، مالیات و موارد دیگر اشاره کرد و بارها و بارها ترامپ را در خصوص هر یک از این موضوعات مورد حمله قرار داد و دموکرات‌های حاضر در کنگره نیز مدام تشویقش کردند. این رویه سخنرانی نشانه واضحی بود که نشان می‌داد بایدن نگاهش را به مبارزات انتخاباتی آینده دوخته است. حتی زمانی که بایدن تلاش می‌کرد تا دستاوردهای خود را به رخ بکشد، بارها و بارها تاکید می‌کرد که در صورت بازگشت ترامپ به قدرت، چه اتفاقات بدی ممکن است رخ دهد.

بایدن یک سخنرانی غیر قابل پیش‌بینی ایراد کرد

سخنرانی‌های سالانه روسای جمهوری آمریکا اغلب حاوی نکات قابل پیش‌بینی در خصوص سیاست‌ها و پیشنهادها هستند اما سخنرانی بایدن در روز پنجشنبه اینطور نبود. زیرا بایدن مکرراً از متن سخنرانی خارج شده و به خطوط تبلیغاتی توجه می‌کرد و با جمهوری خواهان گفت‌وگو می‌کرد. نتیجه این بود که این سخنرانی صریح‌ترین و تهاجمی‌ترین سخنرانی سالانه یک رئیس‌جمهوری آمریکا در سال‌های اخیر بود؛ آن هم در مقابل مجلسی که در سال انتخابات مملو از اختلافات داخلی است. بگویمگوهای گاه و بی‌گاه با جمهوری خواهان - بر سر برنامه‌های آنها در مورد مالیات، تامین

پراش

عکس - AP